

Een nieuwe lente, een nieuw begin

Een zaterdagmorgen in een lokale bouwmarkt annex tuincentrum. Ga ik linksaf richting tegels en klinkers, rechtsaf richting planten of misschien wel recht door naar het tuinhout? Het zat al een tijd in de planning, maar dit voorjaar moet er toch echt wat gebeuren: de achtertuin wordt onder handen genomen. De kinderen zijn nu zo groot dat de schommel - die al op zijn laatste benen liep - eruit kan en de vrijgekomen ruimte een andere bestemming moet krijgen. Wat zal het worden? Tegels? Nee, dat is niet zo vriendelijk voor de natuur. Struiken dan? Misschien; wel een beetje saai. Vijf vierkante meter moestuin? We hebben nog pakjes en zakjes genoeg om er in uit te zetten, maar dat is wel behoorlijk bewerkelijk en tijdrovend. En bovendien: is de kleigrond bij ons daar wel geschikt voor? Kortom, goed vooronderzoek is bij een dergelijk project essentieel. Net zoals overleg met alle betrokken partijen. Wat willen we zelf, hoe staan de burens erin? Hebben die nog wat goede ideeën? En op welke hulptroepen kunnen we rekenen? Wat is haalbaar en op welke termijn? Die tuin moet na deze klus immers weer een behoorlijke tijd mee kunnen.

NIEUWE RICHTLIJN MONDZORG JEUGDIGEN

Dat is eigenlijk ook een beetje zoals het zal gaan bij het opnieuw vormgeven van de mondzorg voor de jeugd. Het KIMO is inmiddels voortvarend van start gegaan en is bij een herziening van de richtlijn 'Mondzorg jeugdigen' aangekomen. Een nieuwe richtlijn voor diagnostiek, preventie en behandeling van de jeugd staat voor 2019 in de planning om ontwikkeld en gepubliceerd te worden. Eerst eens inventariseren waar alle betrokken partijen nu staan en waar hun vizier voor de toekomst op is gericht. En hebben misschien onze burens in Engeland, Duitsland of België het wiel al niet uitgevonden? Kan dat bij ons ook ontkiemen, wortelen en uitgroeien tot iets moois? Is de paradigmaverschuiving naar minimaal invasief - of liever nog: preventief - werken voor iedereen al gemeengoed geworden? Dat zou een boel schelen!

In mijn optiek gaan we langzaam maar zeker wel die preventieve kant op. Preventie heeft al lang het 'geitenwolvensokken-*imago*' van zich afgeschud en is misschien zelfs hip te noemen. Dit met allerlei communicatiestrategieën en technische snufjes die men ervoor ontwikkeld heeft of voor aan het ontwikkelen is. Er staat dan misschien geen woord over mondzorg in het Nationaal Preventie Akkoord, toch moet dat ons als mondzorgverleners er niet van weerhouden om die ingeslagen weg over de volle breedte te blijven bewandelen. Sommige medewandelaars zouden liever zien dat het tempo flink wordt opgevoerd en we eerder bij

de finish aankomen dan met de huidige invoeringssnelheid het geval is. Toch denk ik niet dat sneller in dit geval per definitie beter is. Vergelijk het met een leeg handzeep-pompje dat je wilt bijvullen met zo'n grote navulfles; kantel je die fles niet dan gebeurt er niets, maar als je te veel kantelt, stroomt de zeep te snel uit de navulfles en druipet de meeste zeep naast het zeepompje. Op die manier komt er nagenoeg niets in het zeepompje zelf terecht. En dat is zonde van alle zeep en moeite.

INVOERING GEWOON GAAF-STRATEGIE

Misschien is het op de lange termijn wel beter om de - misschien niet snelle maar wel gestage - invoering van de Gewoon Gaaf-preventiestrategie (NOCTP/Nexø) te blijven stimuleren en wellicht ook uit te breiden naar jongere en oudere leeftijdscategorieën. Maar dan moet dat wel *evidence based* zijn. Is zo'n interventie effectief en ook kosteneffectief? Voor de allerjongsten geldt dat op dit moment wordt onderzocht op welke manier deze interventie het beste kan worden aangeboden en in welke situaties. De resultaten van die onderzoeken worden echter pas in 2021/2022 verwacht. Om opgenomen te worden in de komende KIMO-richtlijn komt dat zeker te laat, maar het kenmerk van richtlijnen is dat deze dynamisch zijn en meebewegen met de nieuw beschikbare ontkiemde, gewortelde en steeds groeiende wetenschappelijke kennis.

Voor de tuin neig ik toch naar de optie met planten en heb 2 jonge appelboompjes op mijn karretje geladen. Daar plukken we later de vruchten van!

dr. Erik Vermaire,
redacteur

